

deling af Mærker; for en enkelt Dag betales der op til 50 Kr. om Dagen til dem, der havde dette Arbejde. Selv om saadant ekstraordinært Arbejde paa Søndage skal lønnes godt, og selv om det ikke spiller nogen Rolle overfor Københavns Budget som Helhed, er det dog en af de Ting, der bør paatales, og hvor der burde passes noget mere paa, at Udgifterne ikke forøgedes ud over, hvad der var strengt nødvendigt.

Som nævnt af ærede foregaaende Talere deler Lovforslaget sig i to Dele, den ene vedrørende den overordentlige Indkomstskat, som skal til for at dække Merudgifterne for indeværende Aar, den anden Del gældende de fremtidige Forhold. Det er saaledes, at den Merudgift, der skal dækkes, skal deles i 3 Dele i samme Forhold som nu, dog saaledes, at Kommunebeboere, som, efter et yderligere Fradrag for Børn ifølge Lovforslaget, kommer under 3 000 Kr. og erhvervsskattepligtige, som heller ikke har mere end 3 000 Kr., ikke faar nogen yderligere Skat.

Hvis Forholdet var dette, at det kun drejede sig om Dækning af de overordentlige Udgifter for denne Gang, vilde der maaske, da samtlige Partier i Borgerrepræsentationen er gaaet ind paa det — jeg havde nær sagt: desværre er gaaet ind paa det —, ikke have været saa meget at sige til det. Men da det gælder en Fremtidsordning for Københavns Kommune vedrørende Skatteordningen, vil det muligen være rigtigt, at det bliver overvejset en lille Smule, inden det bliver vedtaget her i Tinget. Det kunde dog være, at det for Københavns Kommune selv vilde være formaalstjenligt, om der blev set lidt nøjere paa det foreliggende Lovforslag.

Det er en stærkt stigende Skala, der er foreslaaet her. Medens den højeste Skat, der tidligere kunde blive paalagt nogen i København, var 6 pCt., kommer vi nu op paa ca. 25 pCt. Det er overordentlig meget for de højeste Satser. Jeg skal ikke udtale min Medynk med de meget store Skatteydere, de meget store Formueejere, men jeg vil dog tillade mig at bemærke — og det gør jeg ganske for egen Regning, ikke paa mit Partis Vegne —, at hvis vi tager et meget grelt Eksempel, en Formueejers, der har en Formue paa 25 Mill. Kr. — der er nogle, der er saa højt oppe, det ser vi af Skattelisterne —, vil det for ham betyde, at han foruden at betale 500 000 Kr. i Formueskat til Staten og 209 600 Kr. i Indtægtsskat

til Staten efter nærværende Lovforslag skal betale 210 000 Kr. til Kommunen med Udsigt til, som det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch) omtalte før, yderligere at komme til at betale en Femtedel deraf, altsaa 42 000 Kr. Deraf vilde følge, at af denne Indtægt paa 1 Mill. Kr. vilde der blive 38 385 Kr. tilbage. Hvis vi tager et tilsvarende Tilfælde, men blot dividerer med 10, altsaa en Formue paa 2 500 000 Kr., vilde Forholdet stille sig saaledes, at der af denne Indtægt paa — hvis vi regner med 4 pCt. — 100 000 Kr. vilde blive tilovers 35 000 Kr., med andre Ord, at Ejeren af de 25 Mill. Kr. kun fik en aarlig Indtægt paa 3 000 Kr. mere end den, der havde 2 500 000 Kr. i Formue. Men — og det er navnlig derfor, jeg har fremdraget Tilfældet her — er der ikke en ret stor Fare for København ved at tage disse Satser? Lad os se bort fra, at den meget kraftige Beskatning af de store Formueejere muligt kunde betyde, at de vedkommende ekspatrierede fra København. Det vilde ligge meget nær. En Skat som den paa det største Beløb, jeg har nævnt — og der er det ganske ligegyldigt, enten det er Indtægt af Formue eller det er Indtægt af Forretning —, vil betyde en Forøgelse udover det, der hidtil er betalt i København, paa 152 000 Kr.; med andre Ord, hvis der kunde findes i Nærheden af København en eller anden Kommune, hvis Skatteindtægt var 6 pCt., vilde det betyde en Præmie for at flytte paa 152 000 Kr. For det andet Tal, jeg nævnedes, en Indtægt paa 100 000 Kr., vilde det betyde en Præmie paa at flytte paa 9 400 Kr. Jeg mener, det i Københavns egen velforstaede Interesse muligen vilde være formaalstjenligt, at der blev set lidt paa disse Tal, om det var Tal, der burde blive staaende i Fremtiden, om der ikke for København selv var en vis Fare ved de høje Tal, her er nævnte.

I de Bemærkninger, der medfølger Lovforslaget vedrørende det sandsynlige Provenu af Indkomstskatten for Skatteaaret 1920—21, er anført, at „Erhvervsskatten kan antages at ville indbringe 5,07 pCt. af ca. 140 Mill. Kr.“ Men i det foregaaende Stykke er der nævnt, at efter Opgørelsen der vil man kunne regne, at Ligningsprocenten vil være 8,75 pCt., noget, som man imidlertid vil nedsætte til 8,5 pCt., idet man mener, at 8,75 pCt. vil være for højt regnet. Erhvervsskatten skal altsaa svares med to Trediedele af 8,5 pCt., og det bliver ikke 5,07, men 5,67 pCt. Jeg tænker mig Muligheden af, at